

W 1950 roku umiera żona Adela Krybus. Doktor pozostał sam. Pasierbowie już dawno usamodzielnili się, a syn Jerzy studiował w Wyższej Szkole Inżynierskiej w Poznaniu i tam mieszkał. Wcześniej Jerzy Krybus zdawał na Wydział Lekarski Uniwersytetu Poznańskiego, ale ówczesna sytuacja polityczna kraju uniemożliwiła mu zdobycie indeksu studenta medycyny (Ojciec lekarz - reprezentant przedwojennej inteligencji, w Polsce komunistycznej niezaangażowany politycznie).

Od 1951 roku Doktor zaczyna chorować, w lipcu tego roku przebywa w szpitalu w Śremie. Wkrótce jednak wraca do pracy w Książu. W lutym 1953 roku Wojewódzka Komisja Lekarsko-Społeczna w Poznaniu wydaje orzeczenie: *Stan obecny zdrowia nie zezwala na pełnienie dyżurów w Pogotowiu Ratunkowym w całym powiecie śremskim. Ob. Dr Krybus jest zdolny jedynie do pełnienia funkcji lekarza w Ośrodku Zdrowia, prac ambulatoryjnych i wizyt dziennych domowych.*

W sierpniu 1953 roku Doktor wyjeżdża do sanatorium do Kudowy Zdroju z drugą żoną Julią. Wtedy też odwiedza siostrę Martę w Makowie.

Pomimo kłopotów zdrowotnych nadal praktykuje; jest społecznikiem bez reszty oddanym sprawom naszego regionu, zabiega o jego dobro. Pomaga w każdej chwili - stara się dać z siebie jak najwięcej innym.

Choć pracy i działalności społecznej Doktor poświęca wiele czasu, nie rezygnuje jednak z własnych zainteresowań.

Powiększa swoje zbiory filatelistyczne oraz pielęgnuje ogród, w którym wiele uwagi poświęca drzewom owocowym.

To właśnie tam, letnie popołudnia i wieczory spędza z rodziną. Wśród najbliższych, ukochanych Mu osób: syna Jerzego (zm. 1986 r.), synowej Janiny (zm. 2004 r.), żony Julii (zm. 1976 r.) czuje się szczęśliwy. Ma też przy sobie wspinających wnuków: Piotra (ur. 1954 r., absolwent Akademii Rolniczej w Poznaniu) i Michała (ur. 1962 r., absolwent Akademii Medycznej w Poznaniu - lekarz medycyny specjalista położnik ginekolog).

**W ogrodzie z wnukiem Piotrem
(ok. 1958 roku)**

W ogrodzie (ok. 1962 roku)

To właśnie tam, wśród drzew owocowych często w wypowiedziach Doktora słyhać Jego ulubione powiedzenie: *Prawda?*

Choć w 1956 roku przeżył zawał serca, nie rezygnuje jednak z pracy zawodowej.

Doktor Maksymilian Krybus cieszył się nienaganną opinią, żaden mieszkaniec Książa i okolicznych wsi nigdy nic złego o Nim nie powiedział.

Postrzegany był jako lekarz sumienny i obowiązkowy, który z zamiłowaniem odnosił się do swojego zawodu i potrafił zdobyć zaufanie pacjentów; człowiekiem pełnym troski o innych. Doceniono również to, jak wiele sił i energii włożył w prowadzenie Ośrodka Zdrowia, doceniono Jego działalność społeczną.

Za swoją pracę, działalność Dr M. Krybus został odznaczony m.in.: Odznaką Grunwaldzką (1947 r.), Odznaką Srebrną nadaną przez Centralny Komitet Opieki Społecznej (1948 r.), Odznaką *Za wzorową pracę w Służbie Zdrowia* (1951 r.), Złotym Krzyżem Zasługi (1956 r.).

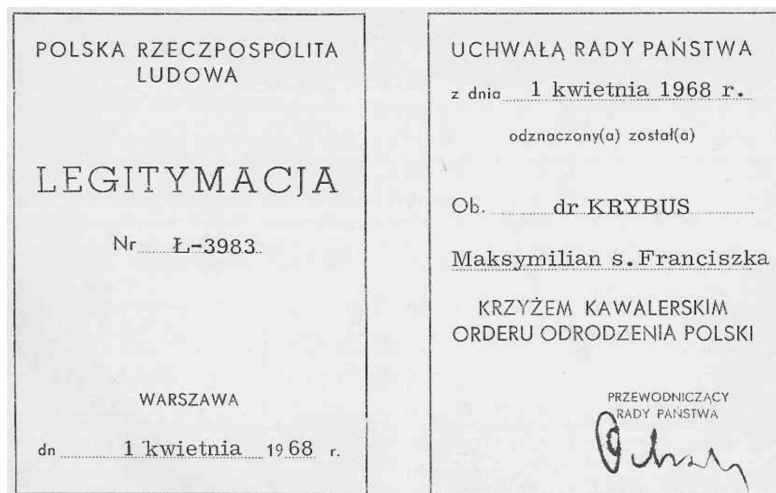
Przed domem przy ulicy Wiosny Ludów (żona Julia, synowa Janina, wnuk Piotr, Dr M. Krybus, wnuk Michał) - 1965 rok

Choć stan zdrowia Doktora pogarsza się, a Obwodowa Komisja Lekarska do Spraw Inwalidztwa i Zatrudnienia w Poznaniu zalicza Maksymiliana Krybusa do drugiej grupy inwalidów (orzeczenie z dn. 01.07.1966 roku), On niestrudzenie niesie pomoc innym.

W marcu 1967 roku podjął pracę w Ośrodku Zdrowia w Książu lek. med. Eugeniusz Błaszczyk, pomagając M. Krybusowi leczyć chorych.

Zdjęcie z *Expressu Poznańskiego* nr 83 z 1968 roku przedstawiające odznaczenie Dr. M. Krybusa Krzyżem Kawalerskim Orderu Odrodzenia Polski

**Legitymacja odznaczenia, które otrzymał Dr M. Krybus
za swoją pracę i działalność społeczną (1968 rok)**

1 kwietnia 1968 roku Dr Maksymilian Krybus został odznaczony Krzyżem Kawalerskim Orderu Odrodzenia Polski. Z tej okazji otrzymał wiele gratulacji, życzeń, podziękowań od najbliższych, przyjaciół, znajomych i wdzięcznych pacjentów.

Wielce Szanowny Panie Doktorze!

Z prawdziwą radością przyjęliśmy wiadomość o zaszczytnym nadaniu Szanownemu Panu Doktorowi przez naczelne władze państwowe Krzyża Kawalerskiego Orderu Odrodzenia Polski w dowód uznania za Jego wieloletnią niestrudzoną ofiarną pracę w niesieniu pomocy cierpiącym.

Z pomocy tej korzystała również moja rodzina ze mną włącznie.

Jako jeden z licznej armii pacjentów wyleczonych z choroby Heine`go - Medine`a dzięki natychmiastowej

*pomocy i trafnej diagnozie postawionej przez Szanownego
Pana Doktora - co w moim przypadku szczególnie lekarze
w szpitalu i w sanatorium podkreślali - zwracam się
z uprzejmą prośbą o przyjęcie naszych najserdeczniejszych
gratulacji wraz z tradycyjnym i treściwym życzeniem
„ad multos annos!”*

Franciszek Port

Poznań, w kwietniu 1968 r.

(w liście została zachowana oryginalna pisownia)

**Przed domem syna Jerzego w Poznaniu
(Dr M. Krybus, syn Jerzy, synowa Janina, wnuk Michał)
1969 rok**

W czerwcu 1969 roku stan zdrowia Doktora pogorszył się. Od tego czasu nie praktykuje.

22 stycznia 1970 roku Dr Maksymilian Krybus umiera.

Pogrzeb odbył się w niedzielę 25 stycznia 1970 roku. W kościele p. w. Wniebowzięcia N.M.P. i św. Mikołaja Bpa o godz. 14.00 została odprawiona żałobna msza św., po czym wyruszył kondukt na cmentarz parafialny w Książu.

Na uroczystość pogrzebową przybyło wielu mieszkańców Książa i okolic, z odległych terenów przyjechali również byli pacjenci Doktora, których leczył, a często ratował życie. Wszyscy chcieli Go pożegnać; oddać hołd wspaniałemu Człowiekowi, Doktorowi, Społecznikowi - Temu, który nigdy nie przeszedł obojętnie obok drugiego człowieka.

Pożegnanie Dr. M. Krybusa w dniu 25 stycznia 1970 roku

Kilka lat po śmierci Maksymiliana Krybusa, pamiętając o zasługach Doktora, Rada Narodowa Miasta i Gminy w Książu podjęła Uchwałę Nr II/9/78 z dnia 29 marca 1978 r. o nadaniu nowo wytyczonej ulicy w Książu nazwę ulicy Maksymiliana Krybusa.

Książ (1955 rok)

Doktor Maksymilian Krybus to niewątpliwie najwybitniejsza postać przedwojennego i powojennego Książa, dlatego też 23 listopada 2004 roku Rada Pedagogiczna Gimnazjum w Książu Wlkp. podjęła Uchwałę Nr 2/2004/2005 w sprawie nadania imienia Dr. Maksymiliana Krybusa Gimnazjum w Książu Wlkp. Tym samym Rada Pedagogiczna, Rada Rodziców i Samorząd Uczniowski wystąpili z wnioskiem do Rady Miejskiej w Książu Wlkp. o podjęcie stosownej uchwały.

W dniu 13 grudnia 2004 roku Rada Miejska w Książu Wlkp. Uchwałą Nr XXII/154/2004 nadaje Gimnazjum w Książu Wlkp. imię Dr. Maksymiliana Krybusa z dniem 4 października 2005 r.

Zgodnie z podjętą uchwałą, pełna obowiązująca nazwa od 4 października 2005 roku używana przez Gimnazjum w Książu Wlkp. będzie brzmiała:

Gimnazjum
imienia Dr. Maksymiliana Krybusa
w Książu Wielkopolskim

Dr Maksymilian Krybus przeżył w Książu ponad 40 lat. Choć nie był Poznaniakiem, to właśnie tu - na ziemi piastowskiej znalazł swoją małą ojczyznę, tu - zbudował swój dom.

To cichy bohater, który położył wielkie zasługi dla naszego regionu, uczynił wiele dobra społecznego.

Dr Maksymilian Krybus to także nauczyciel, który swoją pracą i działalnością pokazał jak żyć. Jest autorytetem dla nas i przyszłych pokoleń.

Był wielkim człowiekiem i takim pozostanie w naszej pamięci na długo, bo na zawsze.

Niech ta praca będzie skromnym hołdem złożonym Dr. Maksymilianowi Krybusowi za to wszystko, co zrobił dla Książa i okolic - swojej małej ojczyzny, dla nas.

Miejscowości związane z życiem i działalnością Dr. M. Krybusa